

Grunde, som den ærede Minister har anført, og jeg skal derfor tillade mig at henstille til Thinget, at overlade Udvalget under de Forhandlinger, som den ærede Minister har erklæret sig villig til at gaae ind paa, at faae dette rettet mellem 2den og 3die Behandling. Det vil mere blive en Rettelse i Posteringen, end i Summen. Derimod kan jeg ikke faa ganske erklære mig enig i, hvad den ærede Minister har foreslaaet med Hensyn til den Indstilling, som er opført under Nr. 13. Det er vistnok et temmeligt ubehageligt Forhold, som er opstaaet derved, at den herunder omhandlede Embedsmands Embede er faldet bort; men for det Første kan jeg ikke antage, at den Omstændighed, at det er faldet bort under hans Graværelse, skulde have nogen særdeles Indflydelse; thi vedkommende Embedsmand maa dog holde sig overbeviist om, at der har været saa tilstrækkelige Grunde til at inddrage Embedet, at Spørgsmaalet, om han har været nærværende derved eller ikke, ikke vil kunne have nogen betydelig Indflydelse. Men dernæst maa jeg ogsaa antage, at man for Principets Skyld ikke ret vel kan bevilge denne Sum, saaledes, som den her er opført; idet der jo ogsaa her er en Gjentagelse af den Praxis, som har fundet Sted her i Landet i ældre Tid og indtil den nyeste Tid af og til, og som man har erkjendt for at være fordærlig, den Praxis nemlig, at lade Embedsmand blive staaende i Embeder, efterat Embederne have ophørt at være nødvendige, eller efterat Embedsmanden har ophørt at have nogensomhelst Forretninger derved. Jeg maa derfor antage, at Thinget vil gjøre vel i, naar saadanne Tilfælde fremstille sig for det, at fastholde den Grundsætning, at naar et Embede falder bort, falder ogsaa Gagen bort. Ved denne Leilighed opstaaer derimod et andet Spørgsmaal, nemlig: er denne Mand berettiget til at faae en Pension? Det er et Spørgsmaal, som hører

ind under et andet Sted i Finantsloven; altsaa det kan ikke bruges som noget Argument, for at lade denne Gage blive staaende her. Et andet Spørgsmaal er: kan denne Mand fortjene Bartpenge, det vil sige, er der nogen rimelig Udset til, at man snart vil kunne benytte ham i et andet Embede, saaledes at man, for at binde ham til Statens Tjeneste, kan bevilge ham Pension under Navn af Bartpenge? Dette er et andet Spørgsmaal. Jeg vilde i denne Henseende finde det hensigtsmæssigt, om enhver Minister havde en vis Conto til Bartpenge, naar der, vel at mærke, blev rettet en stadig Opmærksomhed paa, at en saadan Mand, som stod paa Bartpenge, ved given Leilighed blev benyttet. Men et Forslag herom foreligger ikke her; her foreligger kun et Forslag om, at denne Embedsmand skal vedblive at trække sin Gage i dette løbende Finantsaar. Saaledes synes der mig at være overveieende Grunde til ikke at bevilge det, skjøndt det vistnok kan være meget beklageligt, at dette kan træffe denne Mand haardt; ja maaskee haardere end Thinget vistnok ønskede det. Men jeg troer, at det første af mig udhævede Hensyn i denne Henseende maa siges at være det overveieende. Maaskee kunde det ogsaa bemærkes, at der under Ministeriet er en Conto til Understøttelse for Bidskabsmand, og det er jo muligt, at der derved kunne aabne sig en Udvei for Ministeriet til midlertidig at bevilge denne Mand en Understøttelse.

Den Bemærkning, som den ærede Cultusminister gjorde med Hensyn til Nr. 15, nemlig, at de omhandlede 4,000 Rbd. maaskee viser sig for den, som ikke meget opmærksomt gennemstudere det Fremsatte, som ikke aldeles begrundet, maa jeg erklære for aldeles rigtig; og jeg skal bestræbe mig for, inden Finantsloven kommer til 3die Behandling, at faae foretaget en Redaktions-Forandring herved, som vil fjerne al Tvivl i saa Henseende.